

d) zanurzenie: próżnego statku z załogą i osprzętem T _____ m _____ z pełnym ładunkiem $T_1 =$ _____ m _____

2. Kadłub:

a) materiał, z którego zbudowano: żebra _____ dno _____
boki _____ pokład _____

b) miejsce i rok budowy _____

3. Zdolność przewozowa statku:

a) ilość miejsc osobowych _____

b) waga ładunku w tonnach przy największym dopuszczalnym zanurzeniu _____

4. Przystań macierzysta _____

_____ dnia _____ 192 _____ r.

Podpis

Pieczęć urzędu:

Załącznik 4 do § 8 rozp. Rady Min. z dnia 30 grudnia 1925 r.—poz. 31.

Wzór № 4.

11 × 5,5 c/m

№ 100
splisu M. R. P.

32.

**Rozporządzenie Ministra Skarbu,
Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr
Państwowych**

z dnia 17 grudnia 1925 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem.

Na zasadzie art. 16 ustawy z dn. 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem (Dz. U. R. P. № 90 poz. 630) zarządza się co następuje:

§ 1. Zasadniczy kontyngent cukru na potrzeby ludności na obszarze Rzeczypospolitej wyznacza się prowizorycznie w takiej wysokości, któraby odpowiadała ilości cukru wypuszczonego na rynek wewnętrzny

z cukrowni na obszarze Rzeczypospolitej w czasie od 1 lipca poprzedniego roku do 30 czerwca danego roku z doliczeniem do tego ilości cukru sprowadzonego w tymże czasie z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska i to tak w cukrze gotowym jak i w jego przetworach np. w czekoladzie, cukierkach, karmelkach, marmeladzie i t. p.

§ 2. Zasadniczy kontyngent cukru obliczony w sposób podany w § 1, rozdziela się w stosunku do spodziewanej produkcji cukru pomiędzy te wszystkie cukrownie, które mają być czynne w nadchodzącej kampanji, a zatem takie, które zakontraktowały buraki i przygotowują się do ich przerobu.

§ 3. Zarówno kontyngent zasadniczy jak i zapasowy wyznacza się w kwintalach; ułamków poniżej 100 kg. nie bierze się w rachubę przy wyznaczaniu kontyngentu.

§ 4. W celu obliczenia spodziewanej produkcji cukru mają izby skarbowe (wydział skarbowy śląskiego urzędu wojewódzkiego) przedłożyć do 15 lipca każdego roku sprawozdanie o obszarze i o stanie plantacji posiadanych przez każdą cukrownię z wyszczególnieniem osobno małorolnych, osobno wielkorolnych, a osobno własnych w hektarach, o spodziewanym zbiorze buraków w kwintalach z hektara i obliczonej na tej podstawie produkcji cukru białego (kryształ), surowego I i II rzutu w nadchodzącej kampanii w każdej poszczególnej cukrowni znajdującej się na obszarze izby skarbowej (względnie województwa śląskiego) wedle stanu z dn. 1 lipca danego roku. Szczegóły powyższe zbierze izba za pośrednictwem kontroli skarbowej przy cukrowniach, która w czasie między 1 i 5 lipca w porozumieniu z zarządem każdej cukrowni sporządzi wykaz wedle załączonego do niniejszego rozporządzenia wzoru № 1 w 2 egzemplarzach, z których jeden przedłoży izbie, a drugi wprost Ministerstwu Skarbu (dep. akc. i mon.) najpóźniej do 8 lipca.

§ 5. W czasie przejściowym t. j. w kampanii 1925/26, 1926/27, 1927/28, 1928/29 rozdział kontyngentu zarówno prowizorycznego, jak i definitywnego, odbędzie się w następujący sposób: cukrownie o produkcji do 50.000 q cukru białego włącznie otrzymują przedewszystkiem swój pełny kontyngent, t. j. taki, jaki przypada z porównania ilości cukru wypuszczonego na rynek wewnętrzny i przywiezionego z zagranicy w czasie od 1 lipca poprzedniego roku do 30 czerwca danego roku (§ 1), z ilością spodziewanej produkcji cukru; np. spodziewana produkcja cukru wyniesie 5.000.000 q kontyngent zaś zasadniczy 2.800.000 q, z porównania tych liczb wynika, że kontyngent zasadniczy stanowi 56% produkcji.

Od sumy kontyngentu przypadającego na cukrownie o produkcji ponad 50.000 q odlicza się przedewszystkiem: a) ilość cukru potrzebną na pokrycie nadkontyngentu, przypadającego w myśl art. 11 ustawy cukrowniom o produkcji poniżej 40.000 q; b) ilość cukru przypadającą jako dodatek odległościowy cukrowniom oddalonym ponad 500 klm. od portu wywozowego; c) 6.000 q cukru przypadające 4 cukrowniom wołyńskim.

Od przydziału nadkontyngentu wyłączone są zarówno wybudowane nowo cukrownie, jako też te, których produkcja w kampanii 1924/25 lub też w jednej z następnych kampanii, przekroczyła, względnie przekroczy, 41.000 q. cukru.

Dodatek odległościowy rozdziela się w stosunku procentowym do pełnego kontyngentu zasadniczego, przypadającego na daną cukrownię.

Dodatek wołyński rozdziela się po 1.500 q, tj. po równych częściach pomiędzy 4 cukrownie, a mianowicie: Korzec, Babino-Tomachówka, Szpanów, Karwice-Jeziorany z tem, że w razie zamknięcia jednej z tych czterech cukrowni dodatek ten zmniejsza się o 1.500 q przypadających tej cukrowni.

Pozostała ilość cukru, po potrąceniu nadkontyngentu ad a) — i dodatku ad b) i c), rozdziela się dopiero, jako kontyngent zmniejszony, między wszystkie cukrownie z produkcją ponad 50.000 q cukru w stosunku do ich produkcji.

§ 6. Kontyngent zapasowy oblicza się i rozdziela między cukrownie w stosunku procentowym do ich rzeczywistej produkcji cukru, a zatem bez uwzględnienia nadkontyngentów i dodatków zarówno odległościowych jak i wołyńskich.

§ 7. Definitywny kontyngent zasadniczy dla wszystkich cukrowni łącznie wyznacza się w wysokości odpowiadającej:

- a) ilości cukru wypuszczonego na rynek wewnętrzny i to zarówno za opłatą akcyzy normalnej, jak i podwyższonej (art. 12 ustawy) z cukrowni na obszarze Rzeczypospolitej w czasie od 1 października poprzedniego do 30 września następnego roku, tudzież
- b) ilości cukru sprowadzonego w tym samym czasie z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska i to tak w cukrze gotowym jak i w jego przetworach, np. czekoladzie, karmelkach, cukierkach i t. p.

§ 8. Za podstawę wyznaczenia definitywnego kontyngentu zarówno zasadniczego jak i zapasowego dla poszczególnych cukrowni na czas od 1 października do 30 września następnego roku przyjmuje się:

- a) całą własną produkcję cukru danej cukrowni w danej kampanii, tudzież
- b) ilość cukru pozostałą w tejże cukrowni w dn. 1 października danego roku w kontyngencie zapasowym z poprzedniej kampanii.

§ 9. W celu wyznaczenia definitywnych kontyngentów dla poszczególnych cukrowni, obowiązana jest każda cukrownia bezzwłocznie, a najpóźniej w ciągu dni 5 po ukończeniu przerobu buraków i stwierdzeniu wagi cukru na podstawie prowadzonych w cukrowni zapisków i księgi produkcji sporządzić w 3 egzemplarzach wykaz przerobu buraków i produkcji cukru za kampanię wedle załączonego wzoru № 2. Jeden egzemplarz wykazu należy najpóźniej w ciągu 5 dni przedłożyć wprost Ministerstwu Skarbu (dep. akc. i mon.), drugi izbie skarbowej, trzeci zaś ma być przechowany w kancelarii cukrowni. Kontrola skarbowa w cukrowni potwierdzi na wykazach, czy i o ile cyfry w nich podane zgodne są z wpisami dokonanymi w czasie przerobu buraków w księdze produkcji i w zapiskach prowadzonych w cukrowni.

Jeżeli przerób buraków przeciągnie się poza 25 grudnia, natenczas cukrownia obowiązana jest sporządzić wymieniony wyżej wykaz w 3 egzemplarzach wedle stanu z dn. 31 grudnia i przedłożyć najpóźniej do 3 stycznia jeden egzemplarz wprost Ministerstwu Skarbu, a drugi izbie skarbowej, trzeci zatrzymać w cukrowni i podać w nich jaknajdokładniej oprócz ilości wyprodukowanego i wyważonego cukru do 31 grudnia włącznie, ile cukru znajduje się w przerobie (na warsztacie), ile kwintali buraków pozostaje jeszcze do przerobienia, i jaka będzie jeszcze dalsza przypuszczalna produkcja cukru po zliczeniu ilości niezważonego cukru, znajdującego się w przerobie (na warsztacie) w dniu 31 grudnia i cukru, który będzie można uzyskać z buraków, pozostających do przerobu.

Bądź co bądź w przypadku przewidzianym w ustępie 2 należy wymieniony wykaz ponownie sporządzić i przedłożyć po ukończeniu przerobu buraków, Ministerstwu Skarbu i izbie skarbowej.

§ 10. Za produkcję cukru poszczególnej cukrowni w danej kampanji uważa się sumę cukru białego, surowego I rzutu i surowego II rzutu w przeliczeniu na cukier biały, uzyskaną z przerobu buraków i półfabrykatów cukrowych z poprzedniej kampanji niewliczonych w myśl § 11 niniejszego rozporządzenia do produkcji tejże poprzedniej kampanji.

W cukrowniach przemysłowych, wyrabiających cukier z melasy za produkcję uważa się ilość cukru uzyskanego, względnie uzyskać się mającego z przerobu melasy lub półfabrykatów pozostałych z poprzedniej kampanji w ciągu kampanji.

W cukrowniach połączonych z rafinerjami uważa się za produkcję ilość białego kryształu, cukru surowego I-go i surowego II-go rzutu z własnego przerobu buraków, tudzież z przerobu półfabrykatów pozostałych z kampanji poprzedniej i niewliczonych do produkcji tejże poprzedniej kampanji w myśl § 11 niniejszego rozporządzenia, o ile cukry te zostaną zważone przed oddaniem ich do rafinowania. W razie przeciwnym uważa się za produkcję ilość wyprodukowanego i zważonego cukru rafinowanego z doliczeniem ilości pozostałego cukru surowego I-go i II-go rzutu.

O ile cukrownie takie rafinują również cukier otrzymany z innych cukrowni, za produkcję uważa się różnicę między ogólną ilością wszelkiego cukru wyprodukowanego w cukrowni w myśl poprzedniego ustępu, a ilością cukru otrzymanego do przerafinowania z innych cukrowni w przeliczeniu na cukier biały.

Ostateczna produkcja takiej cukrowni będzie ustalona po ukończeniu robót rafineryjnych.

§ 11. Cukru, zawartego w cukrze surowym III-go rzutu, w cukrzycach i w innych półfabrykatkach, pozostałych po ukończeniu przerobu buraków, nie uwzględnia się przy wymiarze kontyngentu cukru na daną kampanję dla danej cukrowni.

§ 12. Cukier surowy I i II rzutu będzie przy obliczeniu produkcji prowizorycznej przeliczony na cukier biały w stosunku wyznaczonym w art. 4 ustawy.

Ostateczne przeliczenie cukru surowego I i II rzutu na cukier biały nastąpi dopiero na podstawie wyniku analizy tychże cukrów, którą przeprowadzi izba skarbowa w Poznaniu dla cukrowni na obszarze izby skarbowej wielkopolskiej, pomorskiej, łuckiej, warszawskiej i województwa śląskiego; tudzież izba skarbowe we Lwowie dla cukrowni na obszarze izby skarbowej lubelskiej, kieleckiej, wołyńskiej i lwowskiej.

Próbki potrzebne do analizy weźmie kontrola skarbowe w sposób obowiązujący dla brania próbek cukru i prześle je właściwej izbie skarbowej najpóźniej do 5 grudnia.

§ 13. Analiza winna oznaczyć t. zw. rendement (wartość rafineryjna) cukrów surowych drogą stwierdzenia bezpośredniej polaryzacji, od której odlicza

się pięciokrotną zawartość cukru przemienionego i pięciokrotną zawartość popiołów rozpuszczalnych w wodzie R (rendement) = P (polaryzacja) — $5(A+J)$ (popiół i cukier przemieniony).

Jeżeli stwierdzone w powyższy sposób rendement mieści się w granicach:

przy cukrze surowym I rzutu od 88° do 90°

" " " II " " 74° " 76°

stosuje się dla przeliczenia tych cukrów na cukier biały normy, podane w art. 4 ustawy, a więc dla pierwszego rzutu 88⁰/₀, dla drugiego rzutu 70⁰/₀. Każdy rozpoczęty stopień rendement poniżej 88° względnie 74°, lub powyżej 90° względnie 76° obniża lub podwyższa powyższy stosunek przeliczeniowy o 1⁰/₀.

Wynik analizy przesyła izba skarbowe do 15 grudnia wprost kontroli skarbowej w danej cukrowni, która go podaje zarządowi cukrowni do wiadomości, a następnie dołącza do księgi produkcji cukru.

Odpis analizy przesyła izba skarbowe równocześnie wprost Ministerstwu Skarbu.

§ 14. Zapasy cukru nieobjęte kontyngentem ani zasadniczym, ani zapasowym, pozostające w cukrowni z poprzedniej kampanji w chwili rozpoczęcia przerobu buraków, a to w cukrze białym, surowym I lub II rzutu mogą być dodane do soków buraczanych jedynie za uprzednim zawiadomieniem Ministerstwa Skarbu z tem atoli zastrzeżeniem, że cała ilość cukru oddanego do przerobu musi być odliczona od ilości wyprodukowanego cukru w danej kampanji i zaliczona do cukru pozakontyngentowego.

§ 15. Na bezpośrednie spożycie przez ludność przeznaczona jest wyłącznie cukier biały, wobec czego zasadniczy kontyngent cukru ma być przechowywany w magazynach cukrowni w cukrze białym, t. j. w białym kryształach lub rafinadzie. Jedynie cukrownie produkujące wyłącznie lub przeważnie cukier surowy, mogą swój kontyngent zasadniczy trzymać i w cukrze surowym, jednakże co najwyżej do 1 kwietnia. Po tym terminie, o ile cukrownia swego kontyngentu zasadniczego nie odstąpiła innej cukrowni, cała ilość cukru pozostająca w cukrowni jako kontyngent zasadniczy musi być w ciągu 4 tygodni przebielona.

Kontyngent zapasowy może być trzymany zarówno w cukrze białym, jak i w cukrze surowym I względnie II rzutu w ilościach odpowiadających stosunkowi przewidzianemu w art. 4 ustawy. O ile jednak cukier z kontyngentu zapasowego ma być przeniesiony w całości lub w części do kontyngentu zasadniczego, natenczas cała przeniesiona ilość cukru musi być w ciągu czterech tygodni wybielona, względnie przerafinowana.

Obowiązek wybielenia względnie przerafinowania tego cukru odpada, jeżeli cukrownia zobowiązana do bielenia względnie przerafinowania odstąpi przeniesioną ilość cukru innej cukrowni, posiadającej dostateczną ilość pozakontyngentowego cukru białego

§ 16. W czasie od 1 października aż do chwili ogłoszenia ostatecznych kontyngentów może zasadniczo każda cukrownia wypuścić na rynek wewnętrzny za zapłatą normalnej akcyzy co najwyżej 50⁰/₀ przypadającego na nią prowizorycznego kontyngentu za-

sadniczego. Również wolno cukrowni w tym samym czasie wywieźć zagranicę co najwyżej 80% wyznaczonego jej prowizorycznego pozakontyngentu.

§ 17. Cukier pozakontyngentowy może być wypuszczony na rynek wewnętrzny jedynie za opłatą akcyzy w kwocie 75 złotych i to dopiero po wyczerpaniu ilości kontyngentu zasadniczego.

Cukrownia, odstepująca zasadniczy kontyngent innej cukrowni, może wypuścić cukier pozakontyngentowy na rynek wewnętrzny jedynie za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

§ 18. Ministerstwo Skarbu może przenieść w miarę potrzeby pewną ściśle oznaczoną ilość cukru łącznie dla wszystkich cukrowni z ogólnego kontyngentu zapasowego do kontyngentu zasadniczego.

Przeniesienie takie musi nastąpić, jeżeli zachodzi obawa, że z powodu wyczerpania się kontyngentu zasadniczego może nastąpić brak cukru na rynku wewnętrznym.

§ 19. Każdą ilość cukru, przeniesioną z kontyngentu zapasowego do kontyngentu zasadniczego, rozdziela się proporcjonalnie równocześnie między wszystkie cukrownie w stosunku do ilości posiadanego kontyngentu zapasowego, tj. zarówno własnego jak i nabytego od innych cukrowni.

§ 20. Kontyngent zapasowy pozostający w dniu 1 lipca w cukrowniach musi wynosić co najmniej 5% całego pierwotnego kontyngentu zasadniczego. Najpóźniej 1 lipca każdego roku ma być sporządzony obrachunek pozostałego w cukrowniach kontyngentu zasadniczego i zapasowego i stosownie do wyniku i do potrzeby rynku wewnętrznego kontyngent zapasowy albo zostanie zmniejszony na rachunek kontyngentu zasadniczego, albo też częściowo zwolniony w celu wywozu zagranicę.

Należy jednak przytem postępować tak, aby pozostało zawsze dosyć cukru na potrzeby rynku wewnętrznego aż do ukazania się nowego cukru na rynku.

§ 21. Cukrownie mają prawo w czasie od 1 października danego roku do 31 sierpnia następnego roku odstepować jedna drugiej zarówno swój kontyngent zasadniczy, jak i zapasowy w całości lub w części na przeciąg jednej lub nawet kilku kampanij.

§ 22. Każda umowa o odstąpienie kontyngentu musi być w ciągu 14 dni od dnia zawarcia przedłożoną Ministerstwu Skarbu do zatwierdzenia przez cukrownię nabywającą.

W umowie musi być podana, oprócz obu cukrowni odstepującej i nabywającej, również ilość odstąpionego względnie nabytego kontyngentu w kwintalach,

rodzaj kontyngentu, o który idzie, t. zn. zasadniczy czy też zapasowy, tudzież warunki, na jakich tranzakcję uskuteczniiono.

§ 23. Kontyngent zasadniczy mogą nabywać jedynie cukrownie wyrabiające cukier biały i to w ilości swego pozakontyngentowego cukru białego, tudzież rafinerje połączone z cukrowniami w granicach posiadanych, względnie nabytych, zapasów cukru do przerafinowania i w granicach swej zdolności rafinerijnej.

Kontyngent zapasowy mogą nabywać wszelkiego rodzaju cukrownie w granicach posiadanego zapasu pozakontyngentowego.

§ 24. Nie mogą być zatwierdzone umowy o odstąpienie kontyngentu zawierające znamiona wyzysku, tudzież umowy, któreby spowodowały niepotrzebny przewóz cukru, wreszcie umowy zawarte po terminie wyznaczonym w § 21.

§ 25. Odstąpienie, względnie nabycie, kontyngentu ma być po zatwierdzeniu umowy przez Ministerstwo Skarbu wpisane w księdze magazynowej, tudzież w księdze kontyngentów cukru prowadzonej wedle załączonego wzoru № 3 i to zarówno w cukrowni nabywającej jak i odstepującej kontyngent.

Odpisy miesięcznego konta księgi kontyngentów poświadczone przez kontrolę skarbową, przedkłada cukrownia do dnia 5 po upływie każdego miesiąca Ministerstwu Skarbu i izbie skarbowej.

§ 26. Kontrola skarbowa w cukrowniach obowiązana jest najpóźniej do 5-go każdego miesiąca przedkładać bezpośrednio Ministerstwu Skarbu (departament akcyz i monopolów) miesięczny wykaz obrotu cukrem, zestawiony wedle stanu z dnia ostatniego ubiegłego miesiąca sporządzony na podstawie ksiąg i zapisków prowadzonych przez zarząd cukrowni.

Miesięczny wykaz obrotu cukrem ma być poświadczony również przez zarząd cukrowni.

§ 27. Urzędy akcyz i monopolów obowiązane są co najmniej raz na trzy miesiące sprawdzać na miejscu, czy cukrownia tudzież kontrola skarbowa prowadzi w porządku przepisane księgi i zapiski i czy cukrownia nie przekroczyła przydzielonego jej, względnie nabytego kontyngentu zasadniczego.

§ 28. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *OsiECKI*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

Zał. do rozp. Min. Skarbu, Przem. i Handlu oraz
Roln. i Dóbr. Państw. z dnia 17 lutego 1925 r.—poz. 32.

(Strona 1).

Wzór № 1.

(\$ 4 rozp. wyk.)

Izba skarbowa

Kontrola skarbowa w cukrowni

W Y K A Z

plantacyj buraczanych i prawdopodobnej produkcji cukru na kampanję

OBJAŚNIENIA:

Wykaz ma na celu zebranie materiału niezbędnego do wyznaczenia prowizorycznego kontyngentu zasadniczego i zapasowego dla poszczególnych cukrowni.

Wykaz sporządza kontrola skarbowa w porozumieniu z zarządem cukrowni corocznie na najbliższą kampanję wedle stanu plantacji z dn. 1 lipca w dwóch egzemplarzach, z których jeden przesyła izbie skarbowej, a drugi przedkłada wprost Ministerstwu Skarbu (dep. akcyz i monopolów) najpóźniej do dnia 8 lipca.

Ilości buraków i cukru należy podawać w kwintalach (100 klg.).

(Strona 2).

Nazwa cukrowni i miejsco- wość	Rzeczywisty obszar plantacji buraczanych				Spodziewany przeciętny zbiór buraków		Przypuszczalna produkcja cukru			Sposób oblicze- nia produkcji (wydaj- ność buraków w cukrze białym)	Prawdopo- dobne		Uwagi
	włas- nych	zakontrakto- wanych		Razem	z 1 hektara	Ogólny zbiór	białego	surow. I rzutu	surow. II rzutu		rozpo- częcie	ukoń- czenie	
		mało- rolnych	wielko- rolnych										
	w h e k t a r a c h				w k w i n t a l a c h			przerobu burak.					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Kontrola skarbowa

Zarząd cukrowni

(Strona 1).

Wzór № 2.
(§ 9 rozp. wyk.).**W Y K A Z****przerobu buraków i produkcji cukru w kampanji****OBJAŚNIENIA:**

1. Wykaz niniejszy ma być sporządzany corocznie natychmiast po ukończeniu przerobu buraków w cukrowni przez stałą kontrolę skarbową przy cukrowni na podstawie ksiąg i w porozumieniu z zarządem cukrowni w 3-ch egzemplarzach, z których jeden ma być przedkładany wprost Ministerstwu Skarbu (dep. akcyz i mon. wydział B.), drugi zaś izbie skarbowej wydział IV do dni 5-u, trzeci zaś ma być pozostawiony w cukrowni.

2. W wypadku, gdyby przerób buraków nie został ukończony do dn. 1 stycznia w okresie danej kampanji, natenczas wykaz ma być sporządzony wedle stanu w dniu 31 grudnia i przedłożony do 3 stycznia przyczem w rubryce „uwagi” ma być dokładnie podana: a) ilość buraków pozostałych do przerobu, b) ilość spodziewanej dalszej produkcji cukru oraz c) suma całej produkcji w danej kampanji w cukrze białym względnie surowym z przeliczeniem na biały (przyczem należy uwzględnić również cukier będący w chwili sporządzania wykazu na warsztacie).

3. Jeżeli cukrownia przerabia cukier obcy, należy podać osobno w rubryce „uwagi”, z której cukrowni, jakiej ilości i jakiego cukru obcego zostały przyjęte do przerobu w czasie przerobu własnych buraków.

4. Przy ewentualnych przeliczeniach ma być stosowany stosunek: 100 klg. cukru surowego I rzutu=88 klg. cukru białego; 100 klg. cukru surowego II rzutu=70 klg. cukru białego, względnie stosunek ustalony dla danego cukru na podstawie wyniku urzędowej analizy.

5. Waga tak buraków, jak i cukru ma być podawana w kwintalach (100 klg.).

6. W rubrykach 12—15 ma być wykazywany bezwzględnie wszystek cukier uzyskany z przerobu buraków w danej kampanji, a więc tak zważony, jak i niezważony.

(Strona 2).

№ porządkowy	Nazwa cukrowni	Czas trwania przerobu buraków		Ilość robotników zajętych w czasie przerobu buraków: a) stałych b) sezonowych (na zmianę)	Przeciętna płaca dzienna w zł.	Obrót buraków w cukrowni				
		a) Data rozpoczęcia	Doby à 24 godz.			Przyjęto ogółem	Przerobiono			
							W miesiącu	Ilość	Przebieg na dobę	
										q
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
							wrześniu . . .			
							październiku .			
							listopadzie . .			
							grudniu . . .			
							Razem . .			

dalszy ciąg

Wyprodukowano cukru					W czasie przerobu buraków					Uwagi	
W miesiącu	Cukru białego	Cukru surowego I rzutu	Cukru surowego II rzutu	Razem w przeliczeniu na cukier biały	Za 100 kg. buraków otrzymano przeciętnie cukru białego kg.	Dodano do soków produktów pozostałych z poprz. kamp.	Zużyto				
							opału		wapna		
							węgla	koks			
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	
wrześniu . . .											
październiku .											
listopadzie . .											
grudniu											
Ogółem . .											

Podpisy:

Dyrektor cukrowni:

Stała kontrola skarbowa przy cukrowni:

(Strona 1).

Wzór № 3.
(§ 25 rozp. wyk.).

Izba skarbową w

Księga kontyngentów cukru cukrowni

O B J A Ś N I E N I A:

Księgę kontyngentów prowadzi cukrownia (przedsiębiorstwo).

Wpisy w księdze winny być dokonywane w kwintalach (100 kg.).

Ilości należy podawać w cukrze białym (przy obliczeniu przyjmuje się za podstawę stosunek 100 kg. cukru surowego I rzutu = 88 kg. tudzież 100 kg. cukru surowego II rzutu = 70 kg. cukru białego art. 4 ustawy z 22 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. № 90 poz. 630).

Wpisy w księdze należy uskuteczniać codziennie, a odnośne rachunki przychodu i rozchodu należy z końcem każdego miesiąca zamknąć.

Do księgi mają być dołączone dokumenty na podstawie których dokonano odnośnych wpisów.

Przy cukrze pozakontyngentowym ilości cukru żółtego należy wykazywać w formie ułamka którego licznik ma wyrażać ilość cukru surowego I względnie II rzutu, a mianownik ilość cukru białego przypadającego z przeliczenia.

Przy kredytach akcyzowych w wypadku przyjęcia cukru pod zastaw, należy w rubryce „uwaga” zanotować ilość cukru wziętego pod zastaw i z jakiego kontyngentu.

Organa kontroli skarbowej sprawdzają w księdze dokonane wpisy i dotyczące dowody; rezultaty przeprowadzonych rewizyj wpisuje się przez całą szerokość księgi.

Odpisy księgi zaświadczone przez kontrolę skarbową mają być przedkładane izbie skarbowej najpóźniej do dnia 5 następnego miesiąca.

(Strona 2).

P R Z Y C H Ó D												
№ pozycji	Data	Kontyngent wyznaczony przez Ministra Skarbu					Kontyngent nabyty od innych cukrowni		Cukier pozakontyngentowy		Uwaga	
		Kontyngent zasadniczy	Nadkontyngent	Dodatek		Razem (suma 3—6)	Kontyngent zapasowy	zasadniczy	zapasowy	z własnej produkcji		z obcych cukrowni
				odległościowy	wołyński							
w k w i n t a l a c h												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

(Strona 3).

R O Z C H Ó D						
№ pozycji	Data	Odstąpiono innym cukrowniom	Wywieziono na poczet kontyngentu	Wywóz cukru pozakontyngentowego		U w a g a
				na rynek wewnętrzny za opłatą akcyzy 75 zł.	za granicę	
		w k w i n t a l a c h				
1	2	3	4	5	6	7